На долоні….

На долоні в Тебе мої дії,
На долоні все моє життя:
Від утроби й сивого волосся,
На долоні вся моя душа.

І буває, коли дує вітер,
Коли буря нищить все живе,
Я стою серед земного поля,
І тремчу , і плачу – темрява лиш є.

Що зі мною, хіба я не знаю?
Треба лишень руку протягти –
І хтось сильний, люблячий і дужий,
Витягне тебе з цієї темряви душі.

Господи, тебе благаю, що без Тебе
Я забула на грішній землі?
І на небі, й на землі безкраїй –
Без Тебе нічого не треба мені.

Ти проснувся – і виходить сонце
Я встаю, радію, знаю Ти тут є,
Господи, як добре бути разам –
Ти усе, що в світі цьому є:

Ти любов, що серце так зігріє,
Вранці до криниці поведе.
Ти вода, що лице умиє,
Сонце, що освітлює земне.

Ти весна, що спаса від стужі,
І струмочком тихим, лагідно дзвенить.
Щебетання птах в лісі і на лузі,
Тихий шелест листя, що в гаю шумить.